

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

45. kos.

V LJUBLJANI, DNE 31. MARCA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

205. Zakon o imenih krajev in ulic in o označevanju hiš s številkami. 206. Zakon o položajih in zvanjih, pogojih za njih pridobitev, postavljanju, razporejanju, napredovanju, plačah in ostalih prejemkih uradnikov ministrstva za trgovino in industrijo. 207. Zakon o ustroju socialne in zdravstvene uprave. 208. Zakon o izpremembah zakona o banski upravi z dne 7. novembra 1929. 209. Uredba o ustanovitvi uprav policije. 210. Popravek k pravilniku za poslovanje računovodstvenih oddelkov finančnih direktij in za računovodstveno-blagajniško poslovanje davčnih uprav.	211. Pravilnik o pobiranju občinske davščine na ponočni obisk gostiln, kavarn in barov v mestni občini mariborski. 212. Pravilnik o pobiranju občinskih taks v mestni občini mariborski. 213. Pravilnik, s katerim se izpreminja naredba celokupne deželne vlade za Slovenijo z dne 30. maja 1921. glede pobiranja občinske davščine na vozila v mestni občini mariborski. 214. Pravilnik o pobiranju občinske davščine na gostilniške račune v mestni občini mariborski. 215. Pravilnik o pobiranju občinske davščine na nezazidane parcele v mestni občini mariborski.

Zakoni in kraljevske uredbe.

205.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog predsednika
Našega ministrskega sveta, Našega ministra za no-
tranje posle,

Zakon

o imenih krajev in ulic in o označevanju hiš s številkami.*

I. Imena krajev.

Člen 1.

Vsak naseljeni kraj (mesto, trg, vas) mora imeti samo svoje uradno določeno ime.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 25. februarja 1930., št. 44/XVI. — V slovenskem besedilu so se vpoštevali popravki, priobčeni v «Službenih Novinah kraljevine Jugoslavije» z dne 18. marca 1930., št. 62/XXII.

O imenu novega kraja in o izpremembi imena za kraj odloča minister za notranje posle.

Nova imena krajev se objavljajo v «Službenih Novinah».

Člen 2.

Upravni oddelek ministrstva za notranje posle je pristojen, določati imena krajev. Ti predmeti se pre-
tresajo po potrebi tudi v zboru starejšin ministrstva za notranje posle.

Člen 3.

Določeno ime kraja se vpiše v matico za imena krajev, ki jo vodi ministrstvo za notranje posle.

Matica obseza: ime kraja, v kateri občini je ta kraj, in pripombo (za vpisovanje izpremembe občin ali za opozorilo, da je ime kraja izpremenjeno — z označbo številke in leta). Matica ima: dele za vsako banovino (banovine, urejene po abecedi); oddelke za vsak srez poedine banovine (srezi vsake banovine v enem delu, urejeni po abecedi). Ko se rezervirani oddelek kakšnega sreza izpolni, se postavi ob koncu tega oddelka označba, na kateri strani je nadaljevanje. — Matica mora imeti kot dodatek posebno knjigo: abecedni register krajev. V ta register se vpisujejo imena krajev v abecednem redu po začetni črki imena; v njem so razpredelki za ime kraja, v kateri občini je ta kraj, v katerem srezu, v kateri banovini in pripombo (za vpisovanje izpremembe občine in sreza ali za opozorilo, da je ime kraja izpremenjeno — z označbo številke in leta).

Člen 4.

Na cestah ob vhodih v naseljene kraje pritrdi občina na skrajnih hišah ali na posebnih drogih pločevinaste (pocinkane) ali kovinske tablice ali tablice iz drugega trpežnega materiala (okoli 65×40 cm), na katerih mora biti vrezano ali reliefno izdelano ime kraja, občine in sreza.

Tablice z imeni krajev nabavlja in postavlja občina ob svojih stroških. Zasebno oznamovanje po tem členu je prepovedano.

II. Imena ulic in trgov.

Člen 5.

Občinsko oblastvo daje in izpreminja po potrebi imena ulicam in trgov. Sklep predloži nadrejenemu državnemu občemu upravnemu oblastvu, ki je pristojno za presojo, ali je ime primerno. Dokler državno oblastvo imena ne odobri, ne sme občina izvršiti svojega sklepa.

Če bi bilo v krajih, kjer že obstoje ulice z imeni, kaj ulic ali trgov brez imena, se mora tudi njim dati ime.

Prepovedana so imena ulic in trgov, ki se ne skladajo z zgodovinsko minulostjo ali z zunanjimi odnošaji kraljevine ali z nacionalnimi nameni.

Člen 6.

V krajih, ki imajo ulice z imeni, se označi na začetku in na koncu vsake ulice na pločevinasti (pocinkani) ali kovinski tablici (okoli 50×30 cm) ime dotične ulice. Ime mora biti vrezano ali reliefno. Tablica je tudi lahko iz drugega trpežnega materiala. Tako se označijo tudi imena trgov.

V mestih, ki imajo nad 25.000 prebivalcev, se postavijo take tablice tudi na vsakem križišču. Poleg tega se mora označiti v teh mestih na tablici mestni okraj, h kateremu spada ta ulica, njen del ali ena njena stran, odnosno trg.

Te tablice se pritrjujejo na hiše, po potrebi pa na droge. Hišni lastniki ne smejo ovirati pritrjevanja teh tablic na hiše.

Tablice z imeni ulic in trgov nabavlja in postavlja občina ob svojih stroških. Zasebno oznamovanje po tem členu je prepovedano.

III. Številke posestev — hiš.

Člen 7.

V reguliranem kraju mora imeti vsako posestvo v mejah izgrajenega reguliranega dela svojo zaporedno številko.

V nereguliranem kraju mora imeti vsaka hiša svojo zaporedno številko.

Če ima en lastnik v okolihu svojega posestva več stanovanjskih zgradb, dobe vse te zgradbe samo eno številko.

Hiša po tem zakonu je vsaka zgradba, kjer stanujejo ljudje stalno ali začasno, kjer je postavljeno hišno ognjišče in kjer je moči prenočevati.

Vsaka hiša mora spadati h kraju, ki ima svoje ime.

Posestva — hiše oznamujejo s številkami občinsko oblastvo na licu mesta z lastnikovo pomočjo; občinsko upravno oblastvo prve stopnje pa nadzira, da se izvede oznamovanje s številkami pravočasno in točno.

Člen 8.

Posestva — hiše se oznamujejo s številkami posebe v vsakem kraju, ki ima posebno ime, in sicer z arabskimi številkami.

Številke je treba izdelati na pločevinastih (pocinkanih) ali kovinskih tablicah ali na tablicah iz drugega trpežnega materiala (okoli 20×15 cm). Številke morajo biti vrezane ali reliefno izdelane.

Te tablice nabavlja občinsko oblastvo ter jih oddaja lastnikom posestev — hiš za nabavno ceno.

Lastnik posestva — hiše mora sprejeti tablico in njemu odrejeno hišno številko od občine ter jo pritrditi ali pa dovoliti, da se pritrdi na vidnem kraju njega hiše — posestva nad glavnim vhodom ali zraven glavnega vhoda, da je od zunaj jasno vidna.

Lastniki posestev — hiš morajo skrbeti, da so te tablice čiste. Če se tablica poškoduje ali uniči, mora lastnik to takoj prijaviti občinskemu oblastvu, ki obnovi tablico ob svojih stroških, če se ne ugotovi, kdo je zakrivil poškodbo.

Če lastnik ne izvrši prejetega naloga za oznamovanje s številko, ga izvrši občina ob lastnikovih stroških.

Občina na kmetih sme skleniti, da se oznamujejo v vasi številke namesto s tablicami kar na zidu z barvo (toda tako, da je to oznamilo trajno).

Člen 9.

Božji hrami vseh veroizpovedanj, priznanih z zakonom, ne dobivajo številke; toda te številke dobivajo hiše, v katerih stanujejo uslužbenci božjih hramov. Številke dobivajo samostani, tekiže, kasarne, vojaška stanovanja, bolnice, sirotišča (zavetišča), kazenski zavodi itd.

Železniške postaje, šole in druge javne zgradbe vsekako dobivajo številke, najsi nihče ne stanuje v njih.

Hiše, v katerih stanujejo ljudje samo začasno, kakršne so: planinske kočice za čuvanje živine, letovišča, hiše, ki se oddajajo v najem samo v sezoni (n. pr. v kopališčih), tvornice, v katerih se bavijo ljudje samo v delovnem času, dobivajo hišno številko.

Kmetijske zgradbe za spravljanje hrane in ležišča za živino (hlevi itd.) ne dobivajo hišne številke, če ni v njih stanovanja za lastnika, čuvaja, voznika itd.

Člen 10.

V reguliranih krajih sme imeti posestvo bodisi z licem na dve, bodisi na več ulic, samo eno številko.

Če ima posestvo vhod iz dveh ali več ulic, dobi samo številko ulice, kjer je vhod iz glavnejše ulice.

Člen 11.

Pri reguliranem kraju z eno ulico se začne oznamovanje posestev s številkami na enem koncu

ulice, konča pa se na drugem. Pri tem dobe vsa posestva na levi strani smeri ulice, kjer se oznamovanje začne, lihe številke, pričenši s številko 1 in navzgor; posestva na desni strani pa dobe sode številke, pričenši s številko 2 in navzgor.

Pri reguliranem kraju z dvema ali več ulicami, ki so vse brez imena, je treba razdeliti ta kraj na levo in na desno stran, po oznamovanju s številkami v glavni ulici ali ob cesti ali po smeri potoka ali reke, če teče skozi kraj. V tem primeru dobe vsa posestva na levi strani glavne ulice, odnosno ceste, potoka ali reke, lihe številke, pričenši s številko 1; vsa posestva na desni strani pa dobe sode številke, pričenši s številko 2.

Če se naleti pri tem oznamovanju stranska ulica, je treba vstopiti vanjo in oznamovati v nadaljevanju številke posestva na levi strani te stranske ulice; potem se nadaljuje oznamovanje na desni strani te stranske ulice proti glavni ulici in nato se nadaljuje oznamovanje v glavni ulici. Tako je treba postopati tudi, če imajo stranske ulice svoje stranske ulice.

Tako se vrši oznamovanje samo v mejah izgrajenega dela reguliranega kraja.

Člen 12.

Če ima v reguliranem kraju vsaka ulica svoje ime, se oznamujejo posestva s številkami za vsako ulico posebe. Pri tem dobe vsa posestva na levi strani v smeri ulice, kjer se oznamovanje začne, lihe številke, pričenši s številko 1 in navzgor, posestva na desni strani pa dobe sode številke, pričenši s številko 2 in navzgor. Pri tem se začne oznamovati s številkami vsaka ulica na onem koncu, ki je bližji glavnemu delu kraja, ter se nadaljuje v smeri periferije kraja. Tako se vrši oznamovanje samo v mejah izgrajenega dela reguliranega kraja.

Ko se oznamujejo posestva na trgih, je treba paziti, da dobe tudi hiše sredi trga svojo številko tega trga. Oznamovanje s številkami na trgu se začne od ogala, ki je najbližji glavnemu delu kraja, in od tega začetka se določi leva in desna stran do točke, nasprotne začetku. Leva stran dobi lihe, desna pa sode številke.

Člen 13.

Če se posestvo ene številke parcelira, obdrži prvi del do posestva z neposredno nižjo številko prej odrejeno številko, sosednji deli pa dobe isto številko z označbo a, odnosno b, c, itd.

Člen 14.

Če je kraj reguliran, pa je kaj hiš tudi izven ulice (izven reguliranega dela), se oznamujejo te hiše s številkami posebe za vsak neregulirani del, ki ima svoj naziv. To oznamovanje se vrši kakor v nereguliranih krajih, pričenši s številko 1.

Člen 15.

Hiša, ki se je zgradila po izvršenem oznamovanju s številkami med dvema obstoječima hišama,

oznamovanima s številkami, v nereguliranih delih reguliranega kraja, dobi številko prve sosednje lahko dostopne hiše manjše številke z dodatkom a, odnosno b, c, itd.

Člen 16.

V mestih, ki imajo nad 50.000 prebivalcev, mora biti označeno na tablicah za številke pod številko ime ulice.

Člen 17.

V nereguliranih krajih se vrši oznamovanje s številkami hiš (ne tudi posestev) s številkami v oni vrsti, ki je najprimernejša za najkrajši in najnaravnejši prehod od številke do številke.

Če se naleti ob oznamovanju hiš s številkami hiša, ki se šele gradi, ki pa bo služila po dovrstitvi za stanovanje, je treba tudi njo takoj oznamovati s številko.

Hiša, ki se je zgradila po izvršenem oznamovanju s številkami med dvema obstoječima hišama, oznamovanima s številkami, v nereguliranih krajih, dobi številko prve sosednje lahko dostopne hiše manjše številke z dodatkom a, odnosno b, c, itd.

Člen 18.

Popolnoma novo oznamovanje s številkami (t. j. obnovev oznamovanja s številkami) v posrednem kraju ali v celih delih kraja odobri dokončno zbog ugotovljene potrebe obče upravno oblastvo druge stopnje, za občino mesta Beograda pa minister za notranje posle.

IV. Kazenske odredbe.

Člen 19.

Kdor sname, uniči, poškoduje ali zamaže tablico, ki ima številko ali ime kraja ali ulice, ali kdor uniči hišno številko, napisano z barvo, ali kdor ne naznani oblastvu tega, kar mora naznani po tem zakonu, se kaznuje zaradi prekrška v denarju od 10 do 200 dinarjev, če pa ne plača denarne kazni v odrejenem roku, z zaporom od enega do štirih dni. Denarna kazen se izreče v korist državne blagajne.

Kazni izreka oblastvo, pristojno za kaznovanje prekrškov.

V. Seznamki posestev — hiš.

Člen 20.

Vsaka občina mora sestaviti seznam hiš po številkah, če je kraj nereguliran; če pa je reguliran, mora sestaviti seznam posestev in hiš po ulicah in številkah z dodatkom o številkah hiš v nereguliranih delih.

Ti seznamki obsejajo razpredelke za zaporedno številko posestev, odnosno hiš, na nereguliranih delih ali v nereguliranem kraju; ali obstoji na posestvu v reguliranih delih kaj hiš ali ne; in pripombo za oznako, če prestane hiša obstajati ali če se hiša obnovi.

Seznamke hranijo občine, prepise pa pošiljajo na zahtevo pristojnih oblastev.

V seznamke se vpisujejo tudi vse izpremembe.

Čim lastnik sežida novo hišo ali parcelira posestvo v reguliranem delu kraja, mora to naznaniti občinskemu oblastvu, da se to vpiše v seznam posestev — hiš in da se pritrdi številka na hišo — posestvo. Prav tako mu mora naznaniti zaradi izpremembe v seznamu, če hišo podre.

VI. Prehodne in končne odredbe.

Člen 21.

Dosedanja določena imena krajev se vpišejo v matico za imena krajev. Vsa nova imena in izpremembe se vpišejo naknadno.

Člen 22.

Če ima več krajev isto ime, se izvrši potrebna izprememba imena tako, da se določi dodatek k obstoječemu imenu, ali pa da se dá popolnoma novo ime.

Člen 23.

Do dne 1. julija 1930. morajo biti vsa posestva — vse hiše po predpisih tega zakona oznamenovane (oznamenovane) s številkami.

Seznamki posestev — hiš morajo biti izdelani do dne 1. avgusta 1930. Prepis seznamkov se mora poslati na prvo zahtevo oblastvu, pristojnemu za popis prebivalstva.

Do konca leta 1930. morajo biti imena krajev in ulic označena s tablicami po predpisih tega zakona.

Člen 24.

Občina, ki smatra, da nima izvršeno oznamovanje posestev — hiš s številkami, kakor ga je zahteval ta zakon, velikih odstopkov od oznamovanja, kakršno zahteva ta zakon, mora predložiti v 15 dneh od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, neposredno nadzorstvenemu oblastvu obrazloženo poročilo, v katerem mora navesti, v kakšnem stanju je takrat to oznamovanje glede na oznamovanje, kakršno bi moralo biti po predpisih tega zakona. To oblastvo odloči, ali je treba takoj popolnoma postopati po tem zakonu. Zoper odločbo tega oblastva se sme pritožiti občina v treh dneh na višje upravno oblastvo.

Dasi se na ta način občina oprosti dolžnosti, izvršiti oznamovanje, zahtevano z zakonom, takoj (t. j. do dne 1. julija 1930.), mora vendarle postopati po predpisih iz člena 5., drugega odstavka, členov 7., 8., 9., 10., 13. in 15., člena 17., tretjega odstavka, in člena 20. in to stanje mora ostati, dokler ne nastopi potreba za uporabo člena 18.

Člen 25.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih Novinah».

Našemu ministru za notranje posle priporočamo, naj razglasi ta zakon in skrbi za njegovo izvrševanje,

oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 18. februarja 1930.

Aleksander S. r.

Predsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, častni adjutant Njegovega Veličanstva kralja, divizijski general: Peter Živković s. r.	Predsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, častni adjutant Njegovega Veličanstva kralja, divizijski general: Peter Živković s. r.
Videl in pritisnil državni pečat čuvar državnega pečata, minister pravde: dr. M. Srškić s. r.	

(L. S.)

206.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji

kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za trgovino in industrijo po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

o položajih in zvanjih, pogojih za njih pridobitev, postavljanju, razporejanju, napredovanju, plačah in ostalih prejemkih uradnikov ministrstva za trgovino in industrijo.*

Obče odredbe.

§ 1.

Za uradnike ministrstva za trgovino in industrijo v ministrstvu in pri kraljevskih banških upravah veljajo glede postavljanja, razporejanja, napredovanja, kretanja v službi, plač, stanarine, stalnih mesečnih in ostalih doklad in prejemkov v aktivni službi in v pokoju odredbe zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih in drugih uredb, odločb in predpisov, izdanih na podstavi zakona, kolikor niso s tem zakonom izpremenjene in dopolnjene.

§ 2.

Za uradnike I. kategorije v ministrstvu se določajo zvanja in njih razporejanje tako-le:

* »Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 18. marca 1930., št. 62/XXII.

1.) Ministrov pomočnik se postavlja po členu 13. zakona o ureditvi vrhovne državne uprave v 2. skupino I. kategorije; po 4 letih, prebitih v 2. skupini, pa se sme postaviti, odnosno sme napredovati, v 2. a) skupino I. kategorije.

2.) Načelniki ministrstva se postavljajo v 3. skupino I. kategorije. Če so prebili 4 leta v 3. skupini I. kategorije, se smejo postaviti, odnosno smejo napredovati, v 3. a) skupino I. kategorije, po nadaljnjih 4 letih, prebitih na tem položaju, pa v 2. skupino I. kategorije. Če prihajajo z zvanja, ki je v višje od najnižje skupine, določene za načelnike, se postavijo s to skupino; za nadaljnje napredovanje pa velja določeni rok 4 let.

3.) Inspektorji ministrstva se postavljajo v 4. a) skupino I. kategorije; če so prebili 4 leta v 4. a) skupini I. kategorije, se smejo postaviti, odnosno smejo napredovati, v 3. skupino I. kategorije; če so prebili nadaljnjih 6 let v 3. skupini I. kategorije, se smejo postaviti, odnosno smejo napredovati, v 3. a) skupino I. kategorije.

4.) Svetniki ministrstva se postavljajo v 5. skupino I. kategorije; po 4 letih, prebitih v 5. skupini I. kategorije, se smejo postaviti, odnosno smejo napredovati, v 4. skupino I. kategorije; po 4 letih, prebitih v 4. skupini I. kategorije, pa se smejo postaviti, odnosno smejo napredovati, v 4. a) skupino I. kategorije.

5.) Tajniki ministrstva se postavljajo v 7. skupino I. kategorije; po 3 letih, prebitih v 7. skupini I. kategorije, smejo napredovati v 6. skupino I. kategorije; po 4 letih, prebitih v 6. skupini I. kategorije, pa smejo napredovati v 5. skupino I. kategorije.

6.) Pristavi ministrstva se postavljajo v 8. skupino I. kategorije; po 4 letih, prebitih v 8. skupini, se smejo postaviti, odnosno smejo napredovati, v 7. skupino I. kategorije.

7.) Pripravniki ministrstva se postavljajo v 9. skupino I. kategorije.

S tem se ne izpreminjajo odredbe § 47. zakona o banski upravi z dne 7. novembra 1929.

§ 3.

Cas, ki ga prebije uradnik v enem zvanju v skupini, v kateri je določeno tudi višje zvanje, se mu všteje za napredovanje v višjo skupino tega višjega zvanja.

§ 4.

Uradniki II. kategorije v ministrstvu in pri kraljevskih banskih upravah imajo zvanja in se razporejajo tako-le:

Solski referenti in bančni revizorji se postavljajo v 1. skupino II. kategorije; po 5 letih, prebitih v 1. skupini, se smejo postaviti, odnosno smejo napredovati, v 1. a) skupino II. kategorije.

Pomožni tajniki se postavljajo v 3. skupino II. kategorije; po petih letih, prebitih v 3. skupini II. kategorije, se smejo postaviti, odnosno smejo napredovati, v 2. skupino II. kategorije; po 3 letih, prebitih v 2. skupini II. kategorije, se smejo postaviti, odnosno smejo napredovati, v 1. skupino II. kategorije;

po 5 letih, prebitih v 1. skupini II. kategorije, pa se smejo postaviti, odnosno smejo napredovati, v 1. a) skupino II. kategorije.

Pomožni pristavi se postavljajo v 4. skupino II. kategorije.

Pripravniki se postavljajo v 5. skupino II. kategorije.

§ 5.

Solski referenti in bančni revizorji morajo imeti najmanj popolno srednjo strokovno šolo s predpisanim strokovnim izpitom (srednjo tehnično šolo, višjo žensko obrtno šolo, učiteljsko, odnosno trgovinsko akademijo) v državi ali v inozemstvu.

§ 6.

V 1. a) skupino II. kategorije smejo priti samo oni uradniki, ki so absolvirali katerokoli fakulteto v državi ali v inozemstvu ali so dovršili specialno višjo strokovno šolo nepopolne fakultetne veljave v državi ali v inozemstvu ali kakšno šolo, navedeno v § 5., ter opravili poleg tega izpit za učitelja dvo-razrednih trgovinskih ali meščanskih šol, odnosno ki imajo dvoletno bančno prakso, če imajo v poslednjih treh letih oceno »odličen«.

§ 7.

Uradniki III. kategorije v ministrstvu imajo zvanja in se razporejajo tako-le:

Glavni arhivar se postavlja v 1. skupino III. kategorije.

Arhivarji se postavljajo v 1. in 2. skupino III. kategorije.

Arhivski uradniki se postavljajo v 2. in 3. skupino III. kategorije.

Arhivski pripravniki se postavljajo v 4. skupino III. kategorije.

Arhivarja smeta biti vsega skupaj dva.

§ 8.

Položajne plače za 2. a), 3. a) in 4. a) skupino I. kategorije, določene v § 2., znašajo:

za 2. a) skupino 45.000 Din na leto,

za 3. a) skupino 39.000 Din na leto,

za 4. a) skupino 18.000 Din na leto.

§ 9.

Prejemki 1. a) skupine II. kategorije so isti kakor prejemki uradnikov 5. skupine I. kategorije.

§ 10.

Uradniki ministrstva za trgovino in industrijo v ministrstvu in pri kraljevskih banskih upravah dobivajo glede na posebni pomen službe stalno službeno doklado, in sicer na mesec:

A. v I. kategoriji:

1.) v 1. skupini	3500 Din,
2.) v 2. a) skupini	3100 Din,
3.) v 2. skupini	2700 Din,
4.) v 3. a) skupini	2120 Din,

- 5.) v 3. skupini 1720 Din,
- 6.) v 4. a) skupini 1320 Din,
- 7.) v 4., 5. in 6. skupini 920 Din,
- 8.) v 7. in 8. skupini 520 Din,
- 9.) v 9. skupini 200 Din;

B. v II. kategoriji:

- 1.) v 1. skupini 600 Din,
- 2.) v 2. skupini 450 Din,
- 3.) v 3. skupini 300 Din.

Ta doklada gre tudi uradnikom na razpoloženju.

§ 11.

Od specialne službene doklade, določene v § 10., ki jo je prejemal uradnik ministrstva za trgovino in industrijo v ministrstvu in pri kraljevskih banskih upravah v trenutku, ko je bil upokojen, dobiva: če je upokojen po dovršenih 20 letih efektivne državne službe 50 %; po dovršenih 25 letih efektivne državne službe 60 %; po dovršenih 30 letih efektivne državne službe 70 % te doklade; po dovršenih 35 letih efektivne državne službe pa celotno doklado.

§ 12.

Arhivski (pisarniški) uradniki, ki imajo 25 let efektivne državne službe, se smejo prevesti v 2. skupino II. kategorije, če so se odlikovali v službi ter so bili ocenjeni v poslednjih 3 letih z oceno «odlični».

Prehodne odredbe.

§ 13.

*Načelniki v ministrstvu in pri kraljevskih banskih upravah s šolsko izobrazbo za I. kategorijo, ki se zatečejo na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, v 3. skupini I. kategorije, se smejo postaviti, odnosno smejo napredovati, v 3. a) skupino I. kategorije, če so prebili 4 leta v 3. skupini, vstevši leta, prebita prej v tej skupini, in če imajo 20 let efektivne državne službe, načelniki pri ministrstvu pa v 2. skupino I. kategorije samo, če so dovršili 20 let efektivne državne službe in če so prebili v ministrstvu za trgovino in industrijo 8 let na načelniškem položaju.

Inspektorji v ministrstvu in pri kraljevskih banskih upravah in višji svetniki pri kraljevskih banskih upravah s šolsko izobrazbo za I. kategorijo, ki se zatečejo na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, v 4. skupini I. kategorije, se smejo postaviti za inspektorje, odnosno višje svetnike v 4. a) skupini I. kategorije, če so prebili 4 leta v 4. skupini ter imajo 15 let efektivne državne službe; v 3. skupino I. kategorije se smejo postaviti, odnosno smejo napredovati, če so dovršili 20 let efektivne državne službe, izmed teh najmanj 4 leta v 4. skupini.

Zgoraj določena roka 15 in 20 let ne izključujeta rednega napredovanja po § 2. tega zakona, za katero se všteje tudi čas, doslej prebit v isti skupini.

§ 14.

Uradnikom, ki se zatečejo na dan, ko se razglasi ta zakon, v službi ministrstva za trgovino in indu-

strijo in ki so bili razvrščeni ob prevedbi in razvrstitvi leta 1923./1924. v I. kategorijo ter so prebili v njej najmanj 10 let, gredo vse pravice uradnikov I. kategorije.

§ 15.

Uradniki, ki se zatečejo na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, na kakršnikoli podstavi v I. kategoriji, za katero nimajo šolske kvalifikacije, zahtevane po zakonu o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, obdrže zvanje, skupino in kategorijo, v kateri so.

Če se zatečejo taki uradniki v 4. skupini I. kategorije, smejo napredovati samo še v neposredno višjo skupino; če pa se zatečejo v 5. ali 6. skupini I. kategorije, smejo napredovati redno do vštete 4. skupine, ko dovrše 5 let v 5., odnosno v 6. skupini.

§ 16.

Uradniki II. kategorije, ki se zatečejo v službi na dan, ko se razglasi ta zakon, in ki so absolvirali do leta 1912. pravne in politično-ekonomske nauke na domači ali na inozemski univerzi ter so bili v vojni, se smejo postaviti do dne 31. marca 1930., in sicer iz 2. skupine II. kategorije v 6. skupino I. kategorije, če imajo najmanj 10 efektivnih službenih let, prebitih v ministrstvu za trgovino in industrijo, in če so ocenjeni v poslednjih 3 letih z oceno «odlični»; napredovati pa smejo redno tudi do vštete 4. skupine I. kategorije po 5 letih, prebitih v vsaki poedini nižji skupini I. kategorije.

§ 17.

Uradniki v skupinah, v katerih so zvanja po tem zakonu izpremenjena, obdrže skupino in dosedanja zvanja.

Ob napredovanju se morajo njih zvanja prilagoditi temu zakonu.

§ 18.

Letna ocena «odlični», izdana pred uveljavitvijo tega zakona, se sme vzeti v poštev po §§ 6., 12. in 16. tega zakona samo, če je mnenje strokovnega sveta ugodno.

§ 19.

Za arhivske (pisarniške) uradnike pri banskih upravah veljajo odredbe, ki se nanašajo na isto osebo v ministrstvu, dokler ne preidejo po § 201. zakona o notranji upravi s proračunskim letom 1930./1931. v resort ministrstva za notranje posle.

§ 20.

Pri upravi za zaščito industrijske svojine, pri državnem zavodu za pospeševanje industrije in obrtništva in njegovih podrejenih ustanovah in pri osrednji upravi za mere in dragocene kovine imajo konceptni in strokovni uradniki I. kategorije, izvzemši šefe omenjenih ustanov, ista zvanja kakor uradniki I. kategorije v ministrstvu, pomožni uradniki II. kategorije kakor taki uradniki v ministrstvu, knjigovodstveno-računski uradniki II. kategorije kakor taki

uradniki v ministrstvu za finance in arhivski uradniki III. kategorije kakor taki uradniki v ministrstvu. Zvanja se odredijo glede na dotične skupine.

To se nanaša tudi na strokovne uradnike I. kategorije pri kontrolah mer in dragocenih kovin.

Razen omenjenih zvanj pri državnem zavodu za pospeševanje industrije in obrtništva in njegovih podrejenih ustanovah obstoji tudi zvanje strokovnega učitelja.

§ 21.

Vse odredbe tega zakona veljajo tudi za uradnike, imenovane v njegovem § 20., in sicer: Odredbe, ki se nanašajo na načelnike ministrstva, veljajo tudi za šefe omenjenih ustanov, odredbe, ki se nanašajo na uradnike v poedinah kategorijah in skupinah, pa veljajo tudi za uradnike omenjenih ustanov v istih kategorijah in skupinah, nadalje za kontrolorje mer; vendar pa smejo priti ti poslednji in knjigovodstveno-računski uradniki II. kategorije največ v 1. skupino II. kategorije.

Glede razvrščanja kontrolorjev mer, žigosarjev in strokovnih učiteljev pri omenjenih ustanovah velja uredba o razvrstitvi in porazdelitvi civilnih uradnikov in ostalih državnih uslužbencev.

§ 22.

Minister za trgovino in industrijo odredi s svojim odlokom službeno doklado po § 10. uradnikom, začetnim v službi na dan, ko se razglasi ta zakon, glede na kategorijo in skupino, v kateri so.

Pri rednem postavljanju, odnosno napredovanju, se odreja ta doklada že z aktom postavitve, odnosno napredovanja.

§ 23.

Komisar Narodne banke ima najmanj čim in prejemke načelnika ministrstva, če pa prihaja s položaja 1. skupine I. kategorije ali s še višjega položaja v aktivni službi ali iz pokoja, dobiva redno prejemke položaja, na katerem je naposled aktivno služil, a draginjske doklade I. krajevnega razreda, odnosno tega višjega položaja, po odločbi ministrskega sveta o draginjskih dokladah aktivnim in upokojenim državnim uslužbencem.

Če je komisar Narodne banke v 1. do 3. skupini I. kategorije, dobiva tudi službeno doklado, odrejeno po § 10. tega zakona.

Prejemki komisarja Narodne banke obremenjajo Narodno banko po členu 38. zakona o Narodni banki kraljevine Jugoslavije.

§ 24.

Ta zakon se ne nanaša na uradnike odseka za pouk ministrstva za trgovino in industrijo, ki jih obseza zakon o plačah, stalnih mesečnih in ostalih dokladah in prejemkih, napredovanju in pokojninskih prejemkih učiteljev na srednjih strokovnih šolah v resortu ministrstva za trgovino in industrijo I. br. 32.288/O. z dne 4. novembra 1929. («Službene Novine» z dne 7. novembra 1929., št. 261/CV*).

* Uradni list z dne 10. novembra 1929., št. 452/114.

§ 25.

Prejemki po tem zakonu začno teči z dnem, ko stopi ta zakon v veljavo.

Prejemki, zvišani po tem zakonu, se izplačujejo za tekoče proračunsko leto v breme prihrankov po proračunu ministrstva za trgovino in industrijo za leto 1929./1930. V ta namen sme vršiti minister za trgovino in industrijo virementiranje po vseh osebnih partijah tega proračuna.

§ 26.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč z dnem, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 15. marca 1930.

Aleksander S. R.

Minister za trgovino
in industrijo:

Juraj Demetrović s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat,
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Sršić s. r.
(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

207.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za socialno politiko in narodno zdravje po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

o ustroju socialne in zdravstvene uprave.*

I. poglavje.

Ministrstvo.

§ 1.

Ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje je vrhovni urad za socialno in zdravstveno upravo v državi, ki ga upravlja minister za socialno politiko in narodno zdravje.

V pristojnost ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje spadajo vsi posli socialne politike in zdravstvene uprave in službe, nadzorstvo nad vsemi socialnimi in zdravstvenimi ustanovami in uradi kakor tudi pripravljanje zakonskih predlogov, ki se nanašajo na resort ministrstva.

§ 2.

Ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje se deli na oddelke, odseke in razdelke (referate).

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 20. marca 1930., št. 64/XXIII.

Oddelki so trije, in sicer:
 obči oddelek (I.);
 oddelek za socialno skrbstvo (II.);
 sanitetni oddelek (III.).

Razdelitev oddelkov na odseke in razdelke (referate) kakor tudi področje oddelkov, odsekov in razdelkov predpiše z uredbo minister za socialno politiko in narodno zdravje v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta.

§ 3.

Vsakemu oddelku načeljuje načelnik. Načelniki so podrejeni ministru ter so mu odgovorni za vse posle oddelka. Vodiijo posle svojega oddelka, nadzirajo podrejene odseke, odnosno razdelke (referate), in skrbje, da se vrši delo v oddelku zakonito, hitro in pravilno.

Odsekom načeljujejo šefi odsekov (višji svetniki in svetniki), ki so neposredno podrejeni načelniku in so mu odgovorni za vse posle odseka. Nadzirajo posle odseka, razdeljujejo posle med podrejene uradnike ter jim dajo navodila za delovanje; skrbje za to, da se vrši delo v odseku pravilno in hitro.

Razdelke (referate) upravljajo referenti, ki imajo glede svojih razdelkov (referatov) iste dolžnosti kakor šefi odsekov ter so podrejeni neposredno načelniku.

Na načelnike oddelkov sme prenesti minister pooblastitve za izdajanje izvestnih odločb in rešitev iz njegove pristojnosti, za katere ni izrečno pristojen minister sam po veljavnih zakonskih predpisih.

§ 4.

Pri ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje se ustanavlja položaj generalnega inspektorja za higieno.

Generalni inspektor za higieno je podrejen neposredno ministru. V ministrovem imenu in po njegovih neposrednih navodilih vrši strokovno nadzorstvo nad higienskimi ustanovami ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje ter podaja ministru poročila o delovanju in potrebne predloge.

II. poglavje.

Organi in ustanove.

§ 5.

Organi in ustanove, neposredno podrejeni ministru za socialno politiko in narodno zdravje, so:

- 1.) centralni higienski zavod v Beogradu;
- 2.) šola za narodno zdravje v Zagrebu;
- 3.) vse javne bolnice v okolišu uprave mesta Beograda;
- 4.) dom slepih v Zemunu;
- 5.) inspekcija dela in inspekcija parnih kotlov v Beogradu; in
- 6.) izseljenski komisariat v Zagrebu.

§ 6.

Organi in ustanove socialne in zdravstvene uprave kraljevskih banskih uprav so:

- 1.) higienski zavodi na sedežu vsake kraljevske banske uprave;
- 2.) zdravstveni domovi;
- 3.) zdravstvene postaje;
- 4.) državne bolnice;
- 5.) invalidski domovi;
- 6.) dečji domovi;
- 7.) zdravilišča; in
- 8.) strokovni referenti pri obćih upravnih oblastvih.

§ 7.

Z zakonom o bolnicah so predpisane odredbe o javnih bolnicah.

Pristojnost in področje inspektorja dela in parnih kotlov sta predpisani z zakonom o inspekciji dela in parnih kotlov in z zakonom o zaščiti delavcev.

Področje in organizacijo higienskih zavodov na sedežu kraljevskih banskih uprav, zdravstvenih domov in zdravstvenih postaj predpiše v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta minister za socialno politiko in narodno zdravje z uredbo. Ko stopi ta uredba v veljavo, se sme izpremeniti samo z zakonom.

§ 8.

Posle socialne in zdravstvene uprave pri kraljevski banski upravi opravljajo oddelki za socialno politiko in narodno zdravje, ki jim načeljuje načelnik (§§ 6. in 7. zakona o banski upravi). Pristojnost in področje tega oddelka sta predpisani s § 41. zakona o banski upravi.

Za opravljanje poslov dodeljuje ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje temu oddelku potrebno število uslužbencev.

Če je treba, sme dodeliti minister za socialno politiko in narodno zdravje obćim upravnim oblastvom I. stopnje strokovnega referenta za enega ali za več srezov.

III. poglavje.

Uslužbenci.

§ 9.

V konceptno in strokovno službo socialne in zdravstvene uprave spadajo uradniki I. kategorije, ki so redno dovršili fakulteto v državi ali v inozemstvu ali višjo strokovno šolo, ki ustreza fakulteti, s predpisanim končnim izpitom.

V manipulativno službo socialne in zdravstvene uprave spadajo uradniki II. in III. kategorije.

§ 10.

Kategorije, skupine in položaji uradnikov socialne in zdravstvene uprave se določajo tako-le:

I. kategorija:

zvanje	skupina
a) v ministrstvu:	
1.) pripravnik	9.;
2.) pristav	8.;
3.) višji pristav	7. in 6.;
4.) svetnik (šef odseka)	5., 4. in 4.a);

zvanje	skupina
5.) višji svetnik (šef odseka), inspektor	4. a), 3. in 3. a);
6.) načelnik, generalni inspektor za higieno	3., 3. a) in 2.;
b) pri kraljevskih banskih upravah in ustanovah, neposredno podrejenih ministrstvu:	
1.) pripravnik	9.;
2.) pristav	8.;
3.) višji pristav	7. in 6.;
4.) svetnik, upravnik invalidskega zavoda, upravnik šolske poliklinike, upravnik zdravstvene postaje, upravnik sanatorija, upravnik kopališča, upravnik okrevališča	6., 5. in 4.;
5.) višji svetnik (šef odseka), šef ortopedskega zavoda v Beogradu, šef izseljenjskega komisariata v Zagrebu, šef oddelka centralnega higienskoga zavoda v Beogradu, šef oddelka za šolo narodnega zdravja v Zagrebu, upravnik doma slepih v Zemunu, upravnik doma narodnega zdravja, upravnik invalidskega doma, upravnik sanatorija, upravnik kopališča, upravnik okrevališča — vseh I. reda	5., 4. in 4. a);
6.) inspektor (šef odseka), direktor higienskoga zavoda	4., 4. a) in 3.;
7.) načelnik oddelka pri kraljevski banski upravi, direktor centralnega higienskoga zavoda v Beogradu, direktor šole za narodno zdravje v Zagrebu	4., 3. in 3. a).

II. kategorija:

zvanje	skupina
1.) pripravnik	5.;
2.) administrativni uradnik, računski uradnik, tehnični uradnik, ekonom, ekonomov pomočnik, vzgojitelj, statistik, lekarnarski pomočnik, dentist, strežnica, sestra, laborant	4. in 3.;
3.) upravnik invalidskega doma, upravnik dečjega doma, šef ortopedske delavnice, pomožni tajnik, administrativni uradnik, tehnični uradnik, ekonom v ustanovi I. reda, knjigovodja, statistik, lekarnarski pomočnik, dentist, laborant	2. in 1.;

III. kategorija:

zvanje	skupina
1.) arhivski pripravnik	4.;
2.) arhivski tehnični uradnik, arhivarjev pomočnik, skladiščnik, registrator, protokolist, statistik, vzgojitelj, babica, bolničar, sestra, strežnica, laborant	3.;

zvanje	skupina
3.) arhivski uradnik, šef arhiva ministrstva, arhivar oddelka pri kraljevski banski upravi, ekonom, skladiščnik, blagajnik, poslovodja delavnice, vzgojitelj, babica, tehnični uradnik, bolničar, sestra, strežnica, laborant	2. in 1.;

§ 11.

Zvaničniki se razporejajo v skupine od 3. do 1. Služitelji se razporejajo v skupini 2. in 1. Pogodbeni uradniki in dnevničarji se postavljajo po uredbi o pogodbenih uradnikih in dnevničarjih.

§ 12.

Položajne plače konceptnih in strokovnih uradnikov socialne in zdravstvene uprave v skupinah 3. a) in 4. a) I. kategorije so te-le:

v 3. a) skupini I. kategorije	39.000.
v 4. a) skupini I. kategorije	18.000

dinarjev na leto.

§ 13.

Uradniki I. kategorije socialne in zdravstvene uprave prejemajo službeno doklado, in sicer:

v 2. skupini	2700.
v 3. a) „	2120.
v 3. „	1720.
v 4. a) „	1320.
v 4. „	920.
v 5. „	920.
v 6. „	920.
v 7. „	520.
v 8. „	520.
v 9. „	200

dinarjev na mesec.

Uradniki II. kategorije socialne in zdravstvene uprave prejemajo službeno doklado, in sicer:

v 1. skupini	600.
v 2. „	450.
v 3. „	300

dinarjev na mesec.

Ta doklada gre uradniku tudi, če je na razpoloženju.

§ 14.

Službene doklade iz predhodnega paragrafa se računijo v pokojnino, in sicer: s 50 % po dovršenih dvajsetih; s 60 % po dovršenih pet in dvajsetih; s 70 % po dovršenih tridesetih in s 100 % po dovršenih pet in tridesetih službenih letih, ki jih je uradnik efektivno prebil v državni službi.

Izjema od tega so uradniki zdravniški, ki umro ali se onesposobijo pri zatiranju nalezljivih bolezni; njim se odreja pokojnina po zakonu o zatiranju nalezljivih bolezni in po zakonu o epidemijah zdravnikov.

§ 15.

Načelnikom oddelkov pri kraljevskih banskih upravah, strokovnim uradnikom I. kategorije v istih oddelkih kakor tudi strokovnim referentom I. kategorije pri občinah, upravni oblastvi se odreja po-

ložaji in zvanja po § 47. zakona o banski upravi, odnosno po § 10. tega zakona.

Tudi za vse strokovne uradnike velja, če umro ali če se onesposobijo pri zatiranju nalezljivih bolezni, odredba poslednjega odstavka v predhodnem paragrafu.

Zdravniki-uradniki socialne in zdravstvene uprave ne smejo prejemati istočasno tudi doklade po § 13. tega zakona in doklade po zakonu o epidemijskih zdravnikih. Prejemati smejo samo eno doklado, in sicer ono, ki je večja. Za pokojnino pa se jim računa samo doklada, navedena v § 13., ob pogojih iz § 14. tega zakona.

Sestre, strežnice in laboranti s kvalifikacijo, ki se zahteva za II. in III. kategorijo uradnikov v službi v higienskih zavodih, šoli za narodno zdravje in higienskih ustanovah, imajo pravico do prejemkov v naravi, ki jih ima tako osebe v javnih bolnicah.

§ 16.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje sme odrediti sporazumno z ministrom za finance povprečnine kot dnevniče uslužbencem higienskih zavodov in higienskih ustanov kakor tudi strokovnim referentom pri oblastvih obče uprave, če opravljajo nadzorstveno ali zunanjo službo. Uslužbeni, ki uživajo to povprečnino, nimajo pravice do dnevnice in do povračila ostalih stroškov po običajnih zakonskih predpisih, ki veljajo za civilne uradnike in ostale državne uslužbenice.

§ 17.

Ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje predpiše uredbo o ocenjanju uradnikov socialne in zdravstvene uprave, ki službujejo v ministrstvu samem in v ustanovah, ki so mu neposredno podrejene. Vsi ostali uradniki se ocenjujejo po predpisih, ki jih izda za to minister za zunanje posle sporazumno z ministrom za socialno politiko in narodno zdravje (§ 23. zakona o banski upravi).

Ocena se glasi: »odličen«, »prav dober«, »dober«, »slab«.

Za odličnega se sme oceniti samo uslužbenec, ki se s sposobnostjo, marljivostjo in uspehom v službi, odnosno s strokovno-literarnim delovanjem, viden odlikuje tudi med onimi uradniki, ki imajo oceno »prav dober«.

Ocena »odličen« velja za uradnike samo, če jo potrdi minister na predlog strokovnega sveta in po izčrpnem obrazloženih poročilih, ki mu jih predloži komisija za oceno.

§ 18.

Za napredovanje, odnosno postavljanje iz nižje skupine v višjo skupino, veljajo roki, določeni v zakonu o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, po skupinah do vštete 4. skupine I. kategorije, pričenši s 4. skupino, pa se smejo vršiti napredovanja, odnosno postavljanja iz ene skupine v drugo skupino iste kategorije, po štirih letih, prebitih v skupini, iz katere uslužbenec napreduje.

Uradnikom 1. skupine III. kategorije, ki imajo pet in dvajset let, efektivno prebitih v državni službi, se smejo priznati po povoljnem mnenju strokovnega sveta prejemki 2. skupine II. kategorije, če so se posebno odlikovali v službi in če imajo v poslednjih treh letih oceno »odličen«.

§ 19.

Kolikor ne urejajo službenih razmerij, pravice in dolžnosti uradnikov socialne in zdravstvene uprave ta zakon ali drugi zakoni ali predpisi, izdani na podstavi teh zakonov, veljajo tudi zanje predpisi zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih.

§ 20.

Število uradniških mest v ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje določi z uredbo minister za socialno politiko in narodno zdravje sporazumno z ministrom za finance.

Uradniška mesta v poslovnih kategorijah se smejo popolnjevati samo z uradniki, ki imajo potrebno kvalifikacijo za določeno kategorijo.

§ 21.

Predpisi VIII. poglavja zakona o notranji upravi »Odgovornost« veljajo povsem tudi za uradnike socialne in zdravstvene uprave, samo da je pristojen, izdajati vse odločbe in rešitve, minister za socialno politiko in narodno zdravje, kjer je določena pristojnost ministra za notranje posle.

IV. poglavje.

Prehodne in končne odredbe.

§ 22.

Uradniki socialne in zdravstvene uprave, ki se zatečejo na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, v I. kategoriji, za katero nimajo šolske izobrazbe, zahtevane s tem zakonom, obdrže skupino in kategorijo. Če se zatečejo taki uradniki v 4. skupini, smejo napredovati samo še v neposredno višjo skupino; če pa se zatečejo v 5. ali 6. skupini, smejo redno napredovati do vštete 4. skupine, ko dovrše pet let v 5., odnosno v 6. skupini in če so ocenjeni v poslednjih dveh letih za »odlične«.

§ 23.

Načelnik oddelka ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje s fakultetno izobrazbo, ki se zateče na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, v 3. skupini I. kategorije, v kateri je prebil nad 4 leta, sme napredovati v 2. skupino I. kategorije, če ima najmanj 25 let efektivne državne službe ali najmanj 8 let državne službe na položaju čina ministrskega načelnika.

§ 24.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje izvrši s svojim odlokom, kolikor je treba, prevedbo uradnikov socialne in zdravstvene uprave na zvanja po tem zakonu.

Prevedeni uradniki uživajo doklado iz § 13. tega zakona od dne, ko stopi ta zakon v veljavo.

Ob prevedbi na zvanja po tem zakonu ne sme dobiti prevedeni uradnik ne višje ne nižje skupine od one, v kateri je že.

Po izvršeni prevedbi na zvanja po tem zakonu v zmislu prednjega odstavka se smejo vršiti napredovanja po prvem odstavku § 18. v označenih rokih tako, da se šteje za napredovanje tudi čas, prebit pred prevedbo v skupini, iz katere uradnik napreduje.

Letne ocene «odlične», odrejene, preden stopi ta zakon v veljavo, veljajo za ocene, dobljene po tem zakonu.

§ 25.

Ortopedski zavod v Beogradu in protezna delavnica v Ljubljani spadata v sestav državnih bolnic v teh mestih.

Ortopedska bolnica in ortopedska delavnica (zavod) v Zagrebu spadata v sestav zakladne bolnice v Zagrebu.

Ortopedska delavnica (zavod) v Trebinju spada v sestav banovinske bolnice v Trebinju.

Sedanji upravniki teh ustanov dobivajo zvanje šefa.

Dečji dom-postaja v Beogradu spada v sestav zavoda za zdravstveno zaščito mater in otrok v Beogradu.

§ 26.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje predpiše sporazumno z ministrom za finance nove specialne doklade zdravnikom po zakonu o epidemij-skih zdravnikih.

§ 27.

Prejemki, zvišani po tem zakonu, se bodo izplačevali v breme doseženih prihrankov v vseh kreditih, odobrenih za osebne razhodke po proračunih razhodkov in doseženih prebitkih dohodkov ministristva za socialno politiko in narodno zdravje za leto 1929./1930.

§ 28.*

Dokler se ne predpiše uredba o razdelitvi oddelkov na odseke in razdelke kakor tudi področje oddelkov, odsekov in razdelkov ministristva za socialno politiko in narodno zdravje po § 2. tega zakona, veljajo členi 1., 2., 3. in 4. uredbе o ustroju ministristva za socialno politiko in narodno zdravje z dne 27. junija 1929., O. br. 2794.

§ 29.

Vsa disciplinski kazniva dejanja, storjena pred razglasitvijo tega zakona, se sodijo po kazenskih odredbah dosedanjih disciplinskih predpisov, kolikor niso kazenske odredbe tega zakona milejše.

§ 30.

Odredbe tega zakona veljajo za vse uslužbenice socialne in zdravstvene uprave; z dnem, ko stopi v veljavo, se ukinejo vse odredbe prejšnjih zakonov in zakonskih predpisov, ki mu nasprotujejo.

* Ta paragraf je priobčen po popravku v «Službenih Novinah kraljevine Jugoslavije» z dne 28. marca 1930., št. 71/XXV.

§ 31.

Natančnejše odredbe za izvrševanje tega zakona sme predpisati minister za socialno politiko in narodno zdravje.

§ 32.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč z dnem, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 19. marca 1930.

Aleksander S. R.

Minister
za socialno politiko
in narodno zdravje:
dr. M. Drinković S. R.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić S. R.

(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković S. R.

208.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog predsednika Našega ministrskega sveta in Našega ministra za notranje posle

Zakon

**o izpremembah zakona o banski upravi
z dne 7. novembra 1929.***

§ 1.

§ 26. se izpreminja ter se glasi:

«V vsaki banovini se ustanavlja banski svet kot banov posvetovalni organ.

V banski svet se postavlja po en član za vsak srez; razen tega se postavljajo: za vsako mesto od 3000 do 15.000 prebivalcev po en član, od 15.000 do 30.000 prebivalcev po dva, od 30.000 do 50.000 prebivalcev po trije, za vsa mesta s preko 50.000 prebivalci pa po štirje člani.

Člane banskega sveta postavlja in izmenjuje minister za notranje posle.

Pravilnik o organizaciji, delovanju, poslovnem redu in izdatkih za delovanje banskega sveta predpiše minister za notranje posle.»

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 28. marca 1930., št. 71/XXV. — Zakon o banski upravi glej v Uradnem listu z dne 20. novembra 1929., št. 1/1.

Predsedniku Našega ministrskega sveta, Našemu ministru za notranje posle, priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbe za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 24. marca 1930.

Aleksander S. R.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.
Minister pravde:
dr. M. Sršić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

(L. S.)

Uredbe osrednje vlade.

209.

Na podstavi člena 55. zakona o notranji upravi predpisujem

Uredbo

o ustanovitvi uprav policije.*

§ 1.

Ustanavljajo se uprave policije v Ljubljani, Zagrebu, Banjiluki, Splitu, Sarajevu, na Cetinju, v Novem Sadu, Nišu in Skoplju.

§ 2.**

V območje uprave policije v Ljubljani spadajo: okoliš občine mesta Ljubljane in okoliši občin Most, Zgornje Šiške in Viča.

§ 3.

Ta uredba stopi v veljavo, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 22. marca 1930.;
III. br. 15.269.

Predsednik ministrskega sveta,
minister za notranje posle,
častni adjutant Njegovega Veličanstva kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 26. marca 1930., št. 69/XXIV.

** V tem paragrafu je priobčeno tukaj samo območje uprave policije v Ljubljani.

210.

Popravek

k pravilniku za poslovanje računovodstvenih oddelkov finančnih direkcij in za računovodstveno-blagajniško poslovanje davčnih uprav.*

V tem pravilniku (Uradni list z dne 22. aprila 1929., št. 178/42) naj se nadomesti v četrti vrsti zadnjega odstavka člena 167. beseda: «potrošnega» z besedo: «nepotrošnega».

Banove uredbe.

II. No. 6922/1.

Razglas.

Na podstavi § 75. statuta mestne občine mariborske razglasam nastopne pravilnike, sprejete s sklepom mestne občine z dne 19. decembra 1929. in olobrne z odlokom ministrstva za finance z dne 11. marca 1930., No. 6701—I, o pobiranju samostojnih občinskih davščin, odnosno taks, v območju mestne občine mariborske.

V Ljubljani, dne 21. marca 1930.

Banov pomočnik: **dr. Pirkmajer s. r.**

211.

Pravilnik

o pobiranju občinske davščine na ponočni obisk gostiln, kavarn in barov v mestni občini mariborski.

Člen 1.

Mestna občina mariborska je upravičena, pobirati na ponočni obisk gostiln, kavarn in barov posebno davščino, s katero se pokrivajo splošne potrebe mestne občine mariborske.

Člen 2.

Občinsko davščino na ponočni obisk gostiln, kavarn in barov morajo plačevati obiskovalci gostiln, kavarn in barov, ki so po 22. uri v gostilnah in po 23. uri v kavarnah in barih.

Davščina znaša 1 dinar za osebo.

Člen 3.

Davščino mora pobirati podjetnik, ki izvršuje obrt; na njegovo odgovornost pa ga smejo zastopati tudi njegovi uslužbeni.

O plačani davščini vroči podjetnik gostu uradno potrdilo mestnega magistrata, podjetnik pa dobiva potrdila z zaporednimi številkami v obliki blokov brezplačno pri mestnem knjigovodstvu. Potrdila je uporabljati strogo po zaporednih številkah. Za pravilno zaračunavanje davščine, za vsako zlorabo po-

trdil ali za nepravilnosti sploh je odgovoren podjetnik obrta.

Izjemoma lahko pobira mestna občina davščino po nalašč za to nameščenih osebah.

Davščina se tudi lahko odmeri povprečno, če podjetnik to želi. Povprečnina je plačljiva mesečno vnaprej.

Člen 4.

Davščino, pobrano v enem tednu, mora izročiti podjetnik na podstavi obračuna najpozneje do srede naslednjega tedna mestni blagajni. Za vsak blok, ki ga podjetnik izgubi, mora plačati vso njegovo vrednost.

Člen 5.

Mestni magistrat je upravičen, kontrolirati pravilno pobiranje davščine. Podjetnik obrta mora predložiti na zahtevo kontrolnemu organu bloke zaradi primerjanja s potrdili, ki jih je vročil gostom.

Člen 6.

Za prestopke tega pravilnika je smatrati:

- a) če uporablja podjetnik neuradna potrdila, t. j. taka, ki jih ni prejel od mestnega magistrata, odnosno knjigovodstva;
- b) če se gost vključ v pozivu brani, plačati davščino;
- c) če plača gost sporazumno s podjetnikom davščino brez potrdila;
- č) če podjetnik davščine ne pobere.

Člen 7.

Za vsak prestopok tega pravilnika sme predpisati mestni magistrat podjetniku, odnosno gostu, ne da bi uvedel kazensko postopanje, desetkratni iznos prikrajšane davščine. Če se višina prikrajšane davščine ne more določiti ali če se pri podjetniku prestopki pravilnika ponavljajo, se določi vsota, ki jo mora plačati, od 250 do 2000 dinarjev. Če zakrivi prestopok gost sporazumno s podjetnikom (člen 6., c), sme predpisati magistrat desetkratno davščino, odnosno zgoraj določeni znesek, vsakemu in oba jamčita vzajemno za plačilo obeh zneskov. Gosta, ki se brani plačati davščino, mora podjetnik naznaniti magistratu, odnosno magistratnemu organu.

Člen 8.

V stvareh tega pravilnika odloča na prvi stopnji mestni magistrat.

Zoper odloke mestnega magistrata je dopustna pritožba na mestni občinski svet, ki odloča dokončno.

Pritožbo je vložiti pri mestnem magistratu v 14 dneh od dne, ko se je vročil stranki odlok magistrata.

Člen 9.

Osebe, ki naznanijo mestni občini prestopke tega pravilnika, dobe za nagrado polovico plačane desetkratne davščine, odnosno polovico vsote, ki se določi po členu 7. tega pravilnika.

Člen 10.

Občinsko davščino je smatrati za javen občinski davek. Če se ne plača davščina v določenem roku

(člen 4.), jo je izterjati s politično eksekucijo. Na isti način se izterjajo tudi premalo oddani zneski, če se ne plačajo v 14 dneh od dne, ko se je vročil plačilni poziv. Prizivi nimajo odločilne moči.

Člen 11.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v »Uradnem listu kraljevske banske uprave dravske banovine».

**Kraljevska banska uprava dravske banovine
v Ljubljani,**

dne 21. marca 1930.; II. No. 6922/1.

Banov pomočnik: **dr. Pirkmajer s. r.**

212.

Pravilnik

o pobiranju občinskih taks v mestni občini mariborski.

Člen 1.

Na podstavi uredbe oblastnega komisarja bivše mariborske oblasti o pobiranju občinskih taks v območju mariborske oblasti z dne 6. septembra 1929. («Samouprava» z dne 26. oktobra 1929., št. 31/9) je sklenila mestna občina mariborska, pobirati nastopne občinske pristojbine.

Člen 2.

Tarifa za občinske pristojbine v mestni občini mariborski:

- 1.) Za prostovoljen sprejem tozemskega državljana v domovinsko zvezo Din 500.—.
- 2.) Za zagotovitev sprejema v domovinsko zvezo Din 1000.—.

Če slede prostovoljno sprejetemu tozemcu ali inozemcu, ki se mu je zagotovil sprejem v domovinsko zvezo, obenem v domovinski pravici druge osebe, ne sme presezati skupna taksa (rodbinska taksa) štirikratne takse, določene za eno osebo. Če inozemec, ki se mu je zagotovil sprejem v domovinsko zvezo, ne dobi jugoslovanskega državljanstva, se mu more vrniti plačana taksa.

- 3.) Za podelitev meščanstva . . . Din 5000.—.
- 4.) Za vsak razglas z nabitkom na občinsko desko ali z oklicem na sedežu občinskega urada ali v okrožju 4 km . Din 5.—,
za vsake 4 km večje razdalje Din 2.— več.

5. a) Za prostovoljno dražbo premoženja ali za prostovoljno dajanje nepremičnin v zakup v opraju uradnega sedeža ali v okrožju 4 km 2 % izkupila ali zakupnine, najmanj pa vsakega pol dne Din 25.—,
za vsake 4 km večje razdalje Din 10.— več za vsakega pol dne.

b) Za izklicevalca se plača, če se vrši uradno opravilo na sedežu županstva ali v okrožju 4 km, za vsakega pol dne Din 20.—
za vsake 4 km večje razdalje Din 10.— več za vsakega pol dne.

6.) Za ogled na mestu v stavbnih ali drugih stvareh strank na uradnem sedežu ali v okrožju 4 km Din 50.—
za vsake 4 km večje razdalje Din 10.— več.

7.) A. Za odobritev razdelilnega načrta (parcelacije) Din 200.—

B. Za določitev stavbne črte in nivoja, če se vrši ločeno od stavbnega dovolila, Din 250.—

C. Za stavbno dovolilo:

a) pri novih stavbah:

1.) v pritličju Din 150.—

2.) v I. nadstropju Din 150.—

3.) v II. in več nadstropjih Din 150.—

b) pri prezidavah Din 100.—

c) pri bistvenih popravah ali preureditvah Din 100.—

D. Za dovolitev stanovanja in porabe Din 30.—

Če je treba zbog elementarnih nezdug graditi nove stavbe ali preurejati stare, so te stavbe proste taks.

8.) Za izdajo domovnice (domovinskega lista) se plača samo tiskovina.

9.) Za poselsko knjižico se plača samo tiskovina.

10.) Za uradni prepis sejnega zapisnika ali drugih uradnih spisov, za vsako, najsi le začeto stran Din 5.—

11.) Za vsako vročitev povabil ali drugih uradnih spisov, razen če gre za vročbe, ki jih je izvršiti v javnih stvareh na zahtevo drugih oblastev, uradov in občin:

v kraju uradnega sedeža Din 2.—

izven njega pri razdalji nad 4 km Din 3.—

V ubožnih stvareh se taksa ne pobira.

12.) Za izdajo izpričeval, certifikatov in drugih uradnih potrdil Din 5.—

V ubožnih stvareh se taksa ne pobira.

13.) Za prireditve splošno pristopnih plesnih zabav za en dan Din 100.—

polet tega za vsakega godca Din 5.—

14.) Če so gostilne in kavarne odprte čez policijsko uro, se plača za vsako noč Din 100.—

kadar se pri tem ne prekoračijo tri ure, se plača za vsako uro Din 20.—

15.) Za tombolo, kegljanje na dobitke, streljanje na dobitke in sploh za vsako igro na dobitke Din 100.—

16.) Za tekmovalno vožnjo ali tekmovalno jahanje Din 100.—

17.) Za prireditev umetnega ognja, baklade ali za javne zabavne obhode v preobleki Din 100.—

18.) Od godbenih avtomatov (gramofonov, orkestrionov, električnih klavirjev itd.) v javnih lokalih na leto Din 200.—

Radijski aparati so, če niso združeni z gramofonom, prosti te takse.

19.) Za predstave v gledališčih, cirkusih in varietetih in za koncerte, od vsake predstave Din 100.—

Če se prirede take predstave v dobrodelne namene, so oproščene občinske takse. Vendar pa ima županstvo pravico, zahtevati dokaz, da se je čisti dohodek tudi resnično obrnil za dobrodelni namen.

20.) Za predstave posestnikov menazarij, vrtiljakov, strelšč, panoram, gugalnic in marionetnih gledališč, telovadcev, brzotekov, čarovnih umetnikov itd., potem za predstave z električnimi in elektrotehničnimi aparati in enako umetniške prireditve, za vsak dan Din 100.—

21.) Za izvedenski ogled vsake živali, preden se izda zanjo živinski potni list:

a) za vsako veliko žival Din 3.—

b) za vsako malo žival Din 2.—

Za istočasen ogled več živinčet istega posestnika ne sme presegati ogledna pristojbina desetkratne, za ogled črede (t. j. najmanj 30 glav iste vrste in istega posestnika) pa ne 20kratne pristojbine, ki je dovoljena v enak namen za ogled posameznih živali iste vrste.

22.) Za izdajo živinskega potnega lista, ne glede na število živinčet, Din 5.—

23.) Za ogledovanje mrličev; za vsakega mrliča v kraju oglednikovega uradnega sedeža ali v okrožju 4 km Din 5.—
za vsake 4 km večje razdalje Din 5.— več.

Clen 3.

Kdor ukoristi taksi zavzane pravice brez dovolitve (sodelovanja) mestnega magistrata ali, če to po veljavnih predpisih ni bilo potrebno, brez prejšnjega naznanila mestnemu magistratu, plača takso v dvojnem iznosu.

Zaostale takse se izterjajo s politično eksekucijo.

Clen 4.

Pritožbe zoper odmero taks se morejo vlagati v 14 dneh po obvestitvi na mestni občinski svet, ki odloča dokončno.

Pritožba nima odločilne moči.

Člen 5.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v «Uradnem listu kraljevske banske uprave dravske banovine».

**Kraljevska banska uprava dravske banovine
v Ljubljani,**

dne 21. marca 1930.; II. No. 6922/1.

Banov pomočnik: dr. Pirkmajer s. r.

213.

Pravilnik,

s katerim se izpreminja naredba celokupne deželne vlade za Slovenijo z dne 30. maja 1921. (Uradni list z dne 27. junija 1921., št. 188/71) glede pobiranja občinske davščine na vozila v mestni občini mariborski.

§ 4. se glasi odslej:

Izmera davka:

- a) za enovprežne konjske ekipaže, tudi gige, letnih Din 150—;
- b) za dvovprežne iste letnih Din 250—;
- c) za osebne avtomobile, za vsakih začetih 50 kg čiste teže po Din 70—;
- č) za tovarne avtomobile z zračno pnevmatiko, za vsakih začetih 50 kg čiste teže po Din 40—;
- d) za tovarne avtomobile s polzračno pnevmatiko, za vsakih začetih 50 kg čiste teže po Din 50—;
- e) za tovarne avtomobile s polno gumo, za vsakih začetih 50 kg čiste teže po Din 60—;
- f) za priklopne vozove tovornih avtomobilov in traktorjev z zračno gumo, za vsakih začetih 50 kg čiste teže po Din 10—;
- za iste s polzračno gumo, za vsakih začetih 50 kg čiste teže po Din 15—;
- za iste s polno gumo, za vsakih začetih 50 kg čiste teže po Din 20—;
- za iste z železnimi kolesnimi obroči, za vsakih začetih 50 kg čiste teže po Din 40—;
- g) za motocikle s priklopnim vozom ali brez njega, za vsakih začetih 10 kg čiste teže po Din 25—.

Za čisto težo je umeti težo praznega vozila v običajnem in voznomožnem stanju in uradno stehranega na eni izmed mestnih tehtnic.

§ 5., točka 2.), se glasi odslej:

2.) če vozilo ne garažira dlje nego 20 km zunaj mariborske občinske meje, a ima lastnik svoje redno bivališče (sedež) v Mariboru.

Zvišana davščina se pobira od dne, ko se razglasi v «Uradnem listu kraljevske banske uprave dravske banovine».

**Kraljevska banska uprava dravske banovine
v Ljubljani,**

dne 21. marca 1930.; II. No. 6922/1.

Banov pomočnik: dr. Pirkmajer s. r.

214.

Pravilnik

o pobiranju občinske davščine na gostilniške račune v mestni občini mariborski.

Člen 1.

Mestna občina mariborska je upravičena, pobirati na gostilniške račune posebno davščino, s katero se pokrivajo splošne potrebe mestne občine.

Člen 2.

Predmet obdavčitve je vsak gostilniški račun po gostilnah, kavarnah in podobnih obratih, ki preseže iznos Din 5—.

Člen 3.

Izmera davščine znaša Din 0-10 za račun, ki se ne glasi na več nego na Din 100—, in Din 0-20 za račun preko Din 100—.

Člen 4.

Davščino pobira in odvaja mestni blagajni imetnik obrta (gostilničar, kavarnar), in sicer tako-le:

Imetnik obrta, odnosno njegov pooblaščenec, mora izdati za vsak potrošek v gostilni ali kavarni, ki preseže iznos Din 5—, stranki (gostu), pismen račun na tiskovini (bloku), kupljeni pri mestnem magistratu. Vsak posamezni listek te tiskovine (bloka) je že označen z iznosom občinske davščine. Z nakupom te tiskovine (bloka) je že plačana občinska davščina.

Ta davščina se lahko odmeri tudi povprečno, ako podjetnik to želi. Povprečnina je plačljiva mesečno vnaprej.

Člen 5.

Izguba tiskovine (bloka) ali posameznih listkov gre na račun imetnika obrta.

Če se obrt opusti, se že kupljene tiskovine (bloki) nikoli ne odkupijo.

Člen 6.

Prestopki določb člena 4. te uredbe se kaznujejo brez kazenskega postopanja v denarju do Din 5000—. Za plačilo denarne kazni jamčita solidarno imetnik obrta in njegov pooblaščenec, ki mu je podjetnik naložil, pobirati to davščino.

Člen 7.

Zaostanki na tej davščini se izterjajo s politično eksekucijo z 10%nimi zamudnimi obrestmi vred.

Člen 8.

V stvarih te davščine odloča na prvi stopnji mestni magistrat. Zoper odloke mestnega magistrata je dopustna pritožba na mestni občinski svet, ki odloča dokončno.

Pritožbo je vložiti pri mestnem magistratu v 14 dneh od dne, ko se je vročil stranki odlok magistrata.

Člen 9.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v «Uradnem listu kraljevske banske uprave dravske banovine».

Kraljevska banska uprava dravske banovine

v Ljubljani,

dne 21. marca 1930.; II. No. 6922/1.

Banov pomočnik: **dr. Pirkmajer s. r.**

215.

Pravilnik

o pobiranju občinske davščine na nezazidane parcele v mestni občini mariborski.

Člen 1.

Mestna občina mariborska je upravičena, pobirati na nezazidane parcele posebno davščino, ki se steka v gradbeni fond.

Člen 2.

Za nezazidane parcele, zavezane tej davščini, se smatrajo predvsem vse nezazidane parcele, ležeče v pomeriju mestne občine mariborske, nadalje one parcele, ki so zazidane ob ulicah in cestah s provizorji ali dvoriščnimi poslopji.

Člen 3.

Plačevanja te davščine so oproščene parcele, ki so last kraljevskega dvora, države, banovine, cerkvene nadarbine, mestne občine mariborske ali pa fondov, ki jih te zalagajo. Davščine so prosta tudi javna igrališča, sportni prostori in parcele dobrodelnih in stavbnih društev in zadrug.

Od plačevanja te davščine so izvzeti vrtovi in dvorišča, ki spadajo k parceli poslopja. Izvzete so tudi parcele, ki se uporabljajo kot vrtovi, če sestavljajo s parcelo hiše en ograjen kompleks; toda oprostitev velja največ do dveh parcel, všteti parcelo hiše. Nadalje so izvzete parcele, na katerih izvršujejo lastniki obrtoma vrtnarstvo ali jih uporabljajo obrtoma za drevesnice in je ta obrt lastnikom glavni vir dohodkov.

Člen 4.

Izmera davščine znaša:

1.) pri stavbnih parcelah, ki so zazidane ob ulicah in cestah celoma ali deloma s provizorji ali dvoriščnimi poslopji:

a) pri parcelah v I. in II. okraju in v V. okraju severno od koroške proge, kjer je predpisana po regulacijskem načrtu strnjena zazidava, po Din 3— za ploskovni meter;

b) pri ostalih parcelah po Din 1-50 za ploskovni meter;

2.) pri nezazidanih stavbnih parcelah po Din 1— za ploskovni meter;

3.) pri parcelah, ki se uporabljajo celoma ali deloma za pridobivanje gramoza, po Din 2— za ploskovni meter.

Katere parcele je smatrati za stavbne po tem pravilniku, odloča mestni gradbeni urad na podstavi regulacijskega načrta.

Člen 5.

Zaradi odmere te davščine mora prijaviti vsak lastnik parcele, vpoštevne po členu 4. te uredbe, mestnemu magistratu ter navesti v prijavi katastrsko občino, vložek in izmero v ploskovnih metrih.

Prijavo je izvršiti v enem mesecu po razglasitvi te uredbe.

Če lastnik parcele ne vloži prijave, odnosno če je ne vloži pravočasno, se odmeri davščina uradoma na podstavi pripomočkov, ki jih ima mestni magistrat na razpolago, lastniku pa se naloži brez kazenskega postopanja denarna kazen v iznosu petkratne davščine.

Člen 6.

O izmeri davka se obvesti plačilu zavezana stranka s plačilnim nalogom, iz katerega morata biti razvidna odmerni podstava in letni davčni iznos.

Člen 7.

Davščina se plačuje pri mestni blagajni v 14 dneh od dne, ko se je vročil plačilni nalog. Če se ne plača davek pravočasno, se izterja s politično eksekucijo z 10%nimi zamudnimi obrestmi vred.

Če se parcela pozneje proda ali zazida, se zaradi tega že plačana davščina ne povrne.

Člen 8.

V stvarih te davščine odloča na prvi stopnji mestni magistrat.

Zoper odločbe mestnega magistrata je dopustna pritožba na občinski svet, ki odloča dokončno. Pritožbo je vložiti pri mestnem magistratu v 14 dneh od dne, ko se je vročil odlok mestnega magistrata.

Člen 9.

Ta davčina se pobira izza dne 1. januarja 1930.

Kraljevska banska uprava dravske banovine
v Ljubljani,

dne 21. marca 1930.; II. No. 6922/1.

Banov pomočnik: **dr. Pirkmajer s. r.**